

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15271/2024
30.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина, Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Николић, адвокат из ..., против туженог А.Д. „Електромрежа Србије“ Београд, чији су пуномоћници адвокати мр Србољуб Стефановић, Срђан Арсић, Јелена Заов Митровић и Катарина Ћосић, сви из ..., ради утврђивања службености и накнаде, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1290/2024 од 27.03.2024. године, у седници одржаној 30.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1290/2024 од 27.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1290/2024 од 27.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 11210/20 од 07.12.2023. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба тужиле у делу којим је тражила утврђење постојања права стварне службености преласком далековода, јачине 400 кв бр. ..., правац ТС „НИШ 2“ –ТС „ЛЕСКОВАЦ 2“, који је у власништву туженог, на послужном добру КП .. КО ..., уписане у ЛН .. КО ..., које је у својини тужиле, а у корист туженог као власника повласног добра, у површини 107 м², а у мерама и границама: са севера до КП .. у ширини од 5,10м; са истока до КП .. у дужини од 20,59м; са југа до КП .. у ширини од 5,02м и са запада до КП .. у дужини од 22,16м. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле па је обавезан тужени да тужилци на име накнаде за конституисану стварну службеност на КП .. уписане у ЛН .. КО ..., у површини 107м, исплати 4.023,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења 07.12.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилци на име трошкова поступка исплати 107.860,00 динара а уколико их не плати у остављеном року обавезан је да на досуђени износ трошкова поступка исплати законску затезну камату од дана извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж 1290/2024 од 27.03.2024. године, одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Лесковцу П 11210/20 од 07.12.2023. године у ставу другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужила је доставила одговор на ревизију туженог.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се рамотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада тужили на име успостављене законске стварне службености преласка далековода преко парцеле која је у њеном власништву. Побийана одлука којом је тужбени захтев тужиле усвојен не одступа од правног става усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 23.01.2017. године о правној природи накнаде због проласка кабла електричне енергије ваздушним путем и питања застарелости ове накнаде. Ревизијом туженог указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање при оцени приговора застарелости потраживања, што је без утицаја на одлучивање о посебној ревизији, имајући у виду да се застарелост потраживања цени у зависности од утврђене чињенице доцње дужника, што значи да се ради о чињеничном питању. Погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање није разлог за изјављивање посебне ревизије на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревидент уз ревизију није доставио другачије одлуке судова достављене у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету у смислу потребе уједначавања судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије туженог применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде на име законске стварне службености тужилац је поднео 09.12.2020. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић